

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 93

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 10 februarie 2010

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 1.524 din 17 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.....	2–3	4/32/29/130/7.403/91. — Ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, al ministrului administrației și internelor, al ministrului mediului și pădurilor, al vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală și al ministrului transporturilor și infrastructurii pentru modificarea anexei la Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, al ministrului administrației și internelor, al ministrului mediului și gospodăririi apelor, al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului și al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 30/366/337/1.511/577/2004 pentru aprobarea posturilor de inspecție la frontieră stabilite pentru importul, exportul și tranzitul tipurilor de mărfuri supuse controalelor veterinare și pentru siguranța alimentelor.....	14–16
Decizia nr. 1.525 din 17 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 322 pct. 4 din Codul de procedură civilă	4–5		
Decizia nr. 1.527 din 17 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 399 din Codul de procedură civilă	5–6		
Decizia nr. 1.532 din 17 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 322 alin. 1, art. 323 alin. 1 și art. 325 din Codul de procedură civilă	6–7		
Decizia nr. 1.534 din 17 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 581 și art. 582 din Codul de procedură civilă.....	8–9		
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
4. — Ordonanță de urgență privind reglementarea unor măsuri de protecție socială pentru anul 2010	9–10		
5. — Ordonanță de urgență pentru înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Cetățenie	10–14		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.524**

din 17 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petro” — S.A. în dosarele nr. 4.794/87/2008, nr. 4.510/87/2008, nr. 4.926/87/2008, nr. 129/87/2008, nr. 4.372/87/2008, nr. 1.026/87/2008, nr. 91/87/2009, nr. 460/87/2008, nr. 618/87/2008, nr. 4.915/87/2008, nr. 4.434/87/2008, nr. 4.386/87/2008, nr. 4.514/87/2008, nr. 611/87/2009, nr. 3.607/87/2008, nr. 4.925/87/2008, nr. 4.884/87/2008, nr. 4.367/87/2008, nr. 4.881/87/2008, nr. 4.449/87/2008, nr. 2.367.1/87/2007, nr. 3.272.1/87/2007, nr. 995/87/2009, nr. 1.585/87/2009, nr. 1.586/87/2009, nr. 80/87/2009, nr. 4.282/87/2008, nr. 4.370/87/2008, nr. 164/87/2009, nr. 1.580/87/2009, nr. 1.481/87/2009, nr. 172/87/2009, nr. 4.991/87/2008, nr. 4.946/87/2008, nr. 715/87/2009, nr. 4.165/87/2008, nr. 837/87/2009, nr. 839/87/2009, nr. 4.520/87/2008, nr. 3.701/87/2008, nr. 838/87/2009, nr. 85/87/2009, nr. 4.917/87/2008, nr. 4.904/87/2008, nr. 4.061/87/2008, nr. 4.886/87/2008, nr. 4.955/87/2008, nr. 4.064/87/2008, nr. 3.956/87/2007, nr. 119/87/2008, nr. 4.429/87/2008, nr. 3.824/87/2008, nr. 843/87/2009, nr. 3.839/87/2008, nr. 818/87/2009, nr. 4.382/87/2008, nr. 3.904/87/2008, nr. 609/87/2009, nr. 2.278/87/2008, nr. 4.902/87/2008, nr. 1.534/87/2008, nr. 4.144/87/2008, nr. 4.937/87/2008, nr. 4.090/87/2008, nr. 221/87/2009, nr. 3.312/87/2009, nr. 4.290/87/2008, nr. 4.901/87/2008, nr. 4.996/87/2008, nr. 4.287/87/2008, nr. 3.675/87/2008, nr. 344/87/2009, nr. 3.486/87/2007, nr. 4.852/87/2008, nr. 4.872/87/2008, nr. 4.931/87/2008, nr. 4.998/87/2008, nr. 501/87/2008, nr. 125/87/2008, nr. 3.480/87/2008 și, respectiv, nr. 169/87/2008 ale Tribunalului Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea acestor dosare având în vedere identitatea de obiect a excepțiilor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord ca aceste dosare să fie conexe.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 4.159D — nr. 4.215D/2009, nr. 4.243D/2009 și nr. 4.245D/2009 — nr. 4.266D/2009 la Dosarul nr. 4.158D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 24 și 28 aprilie 2009, 8 mai 2009 și, respectiv, 13 mai 2009, pronunțate în dosarele nr. 4.794/87/2008, nr. 4.510/87/2008, nr. 4.926/87/2008, nr. 129/87/2008, nr. 4.372/87/2008, nr. 1.026/87/2008, nr. 91/87/2009, nr. 460/87/2008, nr. 618/87/2008, nr. 4.915/87/2008, nr. 4.434/87/2008, nr. 4.386/87/2008, nr. 4.514/87/2008, nr. 611/87/2009, nr. 3.607/87/2008, nr. 4.925/87/2008, nr. 4.884/87/2008, nr. 4.367/87/2008, nr. 4.881/87/2008, nr. 4.449/87/2008, nr. 2.367.1/87/2007, nr. 3.272.1/87/2007, nr. 995/87/2009, nr. 1.585/87/2009, nr. 1.586/87/2009, nr. 80/87/2009, nr. 4.282/87/2008, nr. 4.370/87/2008, nr. 164/87/2009, nr. 1.580/87/2009, nr. 1.481/87/2009, nr. 172/87/2009, nr. 4.991/87/2008, nr. 4.946/87/2008, nr. 715/87/2009, nr. 4.165/87/2008, nr. 837/87/2009, nr. 839/87/2009, nr. 4.520/87/2008, nr. 3.701/87/2008, nr. 838/87/2009, nr. 85/87/2009, nr. 4.917/87/2008, nr. 4.904/87/2008, nr. 4.061/87/2008, nr. 4.886/87/2008, nr. 4.955/87/2008, nr. 4.064/87/2008, nr. 3.956/87/2007, nr. 119/87/2008, nr. 4.429/87/2008, nr. 3.824/87/2008, nr. 843/87/2009, nr. 3.839/87/2008, nr. 818/87/2009, nr. 4.382/87/2008, nr. 3.904/87/2008, nr. 609/87/2009, nr. 2.278/87/2008, nr. 4.902/87/2008, nr. 1.534/87/2008, nr. 4.144/87/2008, nr. 4.937/87/2008, nr. 4.090/87/2008, nr. 221/87/2009, nr. 3.312/87/2009, nr. 4.290/87/2008, nr. 4.901/87/2008, nr. 4.996/87/2008, nr. 4.287/87/2008, nr. 3.675/87/2008, nr. 344/87/2009, nr. 3.486/87/2007, nr. 4.852/87/2008, nr. 4.872/87/2008, nr. 4.931/87/2008, nr. 4.998/87/2008, nr. 501/87/2008, nr. 125/87/2008, nr. 3.480/87/2008 și, respectiv, nr. 169/87/2008, **Tribunalul Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Petro” — S.A. în cauze civile având ca obiect drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, similară în dosarele menționate, autorul acesteia susține că prevederile art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4) și alin. (5) referitoare la *principiul separației și echilibrului puterilor în stat și obligativitatea respectării Constituției și a legilor*, art. 73 alin. (3) lit. p) privind *reglementarea prin lege organică a regimului general privind raporturile de muncă, sindicatele, patronatele și protecția socială* și în art. 79 alin. (1) referitor la *Consiliul legislativ*. Se susține că textul de lege criticat a fost interpretat de către instanțele de judecată ca realizând o abrogare implicită a prevederilor art. 72 din Legea nr. 168/1999 privind soluținarea conflictelor de muncă. Or, după intrarea în vigoare a Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă, pentru elaborarea actelor normative nu mai există teamei legal pentru a opera abrogarea implicită, dispozițiile art. 62 și 63 din legea menționată mai sus reglementând în mod imperativ abrogarea expresă directă. Prin urmare, prevederile art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii trebuie interpretate prin prisma regulilor de tehnică legislativă reglementate de art. 1 alin. (2) și art. 15 din Legea nr. 24/2000.

În opinia autoarei excepțiilor, orice altă interpretare este contrară jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia legiuitorul are obligația elaborării unor dispoziții legale eficiente din punctul de vedere al aplicabilității acestora, în sensul că ele trebuie să fie coerente, să evite paralelismul legislativ și să aibă vocația de a respecta drepturile și libertățile fundamentale. Susține că prin pronunțarea unor hotărâri judecătorești diferite asupra aceleiași probleme de drept este încălcat art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Mai mult, în temeiul art. 1 alin. (5) din Constituție, Parlamentul este obligat să respecte Constituția și celelalte legi, respectiv el trebuie să modifice prevederile legale în vigoare prin abrogare expresă, iar nu implicită, fiindcă procedând în acest mod ar contraveni principiului coerenței legislative.

Tribunalul Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile criticate au abrogat implicit art. 72 din Legea nr. 168/1999, iar aspectele invocate privesc aplicarea legii în timp, asupra cărora instanța de judecată are competența de a se pronunța.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale, consideră că excepția este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale, invocând de asemenea jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. în dosarele nr. 4.794/87/2008, nr. 4.510/87/2008, nr. 4.926/87/2008, nr. 129/87/2008, nr. 4.372/87/2008, nr. 1.026/87/2008, nr. 91/87/2009, nr. 460/87/2008, nr. 618/87/2008, nr. 4.915/87/2008, nr. 4.434/87/2008, nr. 4.386/87/2008, nr. 4.514/87/2008, nr. 611/87/2009, nr. 3.607/87/2008, nr. 4.925/87/2008, nr. 4884/87/2008, nr. 4.367/87/2008, nr. 4.881/87/2008, nr. 4.449/87/2008, nr. 2367.1/87/2007, nr. 3272.1/87/2007, nr. 995/87/2009, nr. 1.585/87/2009, nr. 1.586/87/2009, nr. 80/87/2009, nr. 4.282/87/2008, nr. 4.370/87/2008, nr. 164/87/2009, nr. 1.580/87/2009, nr. 1.481/87/2009, nr. 172/87/2009, nr. 4.991/87/2008, nr. 4.946/87/2008, nr. 715/87/2009, nr. 4.165/87/2008, nr. 837/87/2009, nr. 839/87/2009, nr. 4.520/87/2008, nr. 3.701/87/2008, nr. 838/87/2009, nr. 85/87/2009, nr. 4.917/87/2008, nr. 4.904/87/2008, nr. 4.061/87/2008, nr. 4.886/87/2008, nr. 4.955/87/2008, nr. 4.064/87/2008, nr. 3.956/87/2007, nr. 119/87/2008, nr. 4.429/87/2008, nr. 3.824/87/2008, nr. 843/87/2009, nr. 3.839/87/2008, nr. 818/87/2009, nr. 4.382/87/2008, nr. 3.904/87/2008, nr. 609/87/2009, nr. 2.278/87/2008, nr. 4.902/87/2008, nr. 1.534/87/2008, nr. 4.144/87/2008, nr. 4.937/87/2008, nr. 4.090/87/2008, nr. 221/87/2009, nr. 3.312/87/2009, nr. 4.290/87/2008, nr. 4.901/87/2008, nr. 4.996/87/2008, nr. 4.287/87/2008, nr. 3.675/87/2008, nr. 344/87/2009, nr. 3.486/87/2007, nr. 4.852/87/2008, nr. 4.872/87/2008, nr. 4.931/87/2008, nr. 4.998/87/2008, nr. 501/87/2008, nr. 125/87/2008, nr. 3.480/87/2008 și, respectiv, nr. 169/87/2008 ale Tribunalului Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ.

Definitiv și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 noiembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 decembrie 2003, potrivit cărora: „Pe data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă:

[...]

— orice alte dispoziții contrare.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5) privind separația puterilor în stat și supremația Constituției și a legilor, ale art. 73 alin. (3) lit. p) privind reglementarea, prin lege organică, a raporturilor de muncă, sindicatelor, patronatelor și protecției sociale și ale art. 79 alin. (1) privind rolul Consiliului Legislativ.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile de lege criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate în raport cu aceleași prevederi ale Legii fundamentale invocate în prezenta cauză și față de critici identice.

În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 1.005 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 575 din 18 august 2009, precum și deciziile nr. 1.016 și 1.017 din 7 iulie 2009, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 567 din 14 august 2009, prin care Curtea a respins ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii, reținând, în esență, că susținerile autorului acesteia vizează aspecte de interpretare și aplicare a legii, respectiv de tehnică legislativă, care nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, ci a instanțelor judecătorești, a Înaltei Curți de Casație și Justiție sau a legiuitorului, după caz.

Pentru aceleași considerente, și în prezenta cauză se impune menținerea aceleiași soluții.

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.525

din 17 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 322 pct. 4
din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 322 pct. 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Gheorghe Brădescu și Ana Brădescu în Dosarul nr. 4.848/62/2006 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 4.848/62/2006, **Curtea de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 322 pct. 4 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Gheorghe Brădescu și Ana Brădescu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile de lege criticate contravin art. 16, art. 21 și art. 24 din Constituție, întrucât „aduc prin vidul legislativ de enunțare o viciere a hotărârilor judecătorești”.

Curtea de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie consideră că prevederile de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 322 pct. 4 din Codul de procedură civilă, cu următorul cuprins:

„Revizuirea unei hotărâri rămase definitivă în instanța de apel sau prin neapelare, precum și a unei hotărâri dată de o instanță de recurs atunci când evocă fondul, se poate cere în următoarele cazuri: [...]

4. dacă un judecător, martor sau expert, care a luat parte la judecată, a fost condamnat definitiv pentru o infracțiune privitoare la pricină sau dacă hotărârea s-a dat în temeiul unui înscris declarat fals în cursul sau în urma judecării ori dacă un magistrat a fost sancționat disciplinar pentru exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență în acea cauză.

În cazul în care, în ambele situații, constatarea infracțiunii nu se mai poate face printr-o hotărâre penală, instanța de revizuire se va pronunța mai întâi, pe cale incidentală, asupra existenței sau inexistenței infracțiunii invocate. La judecarea cererii va fi citat și cel învinuit de săvârșirea infracțiunii.”

În opinia autorilor excepției prevederile de lege criticate contravin art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 referitor la accesul liber la justiție și art. 24 privind dreptul la apărare.

Examinând excepția, Curtea constată că asupra constituționalității art. 322 pct. 4 din Codul de procedură civilă, pentru motive similare, s-a pronunțat prin Decizia nr. 1.084 din 14 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 786 din 25 noiembrie 2008, și Decizia nr. 317 din 5 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 18 iunie 2009, statuând în sensul constituționalității acestor prevederi.

Curtea a reținut că prevederile art. 322 pct. 4 din Codul de procedură civilă constituie norme de procedură care dau expresie art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia legiuitorul este liber să stabilească competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată, evident cu respectarea celorlalte prevederi și principii constituționale.

Atât considerentele, cât și soluțiile deciziilor menționate sunt valabile și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 322 pct. 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Gheorghe Brădescu și Ana Brădescu în Dosarul nr. 4.848/62/2006 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 noiembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.527

din 17 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 399 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 399 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de PFA Gheorghe Samoilă în Dosarul nr. 20.091/299/2008 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 20.091/299/2008, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 399 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de PFA Gheorghe Samoilă într-o cauză civilă având ca obiect o contestație la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât restrâng sfera apărării de fond

împotriva unui titlu executoriu numai la cazul în care acest titlu nu a fost emis de o instanță judecătorească.

Judecătoria Sectorului 1 București consideră că excepția este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 399 din Codul de procedură civilă, cu următorul conținut: „*Împotriva executării silită, precum și împotriva oricărui act de executare se poate face contestație de către cei interesați sau vătămați prin executare. De asemenea, dacă nu s-a utilizat procedura prevăzută de art. 281¹, se poate face contestație și în cazul în care sunt necesare lămuriri cu privire la înțelesul, întinderea sau aplicarea titlului executoriu, precum și în cazul în care organul de executare refuză să înceapă executarea silită*”

ori să îndeplinească un act de executare în condițiile prevăzute de lege.

Nerespectarea dispozițiilor privitoare la executarea silită însăși sau la efectuarea oricărui act de executare atrage sancțiunea anulării actului nelegal.

De asemenea, după ce a început executarea silită, cei interesați sau vătămați pot cere, pe calea contestației la executare, și anularea încheierii prin care s-a dispus investirea cu formula executorie, dată fără îndeplinirea condițiilor legale.

În cazul în care executarea silită se face în temeiul unui titlu executoriu care nu este emis de o instanță judecătorească, se pot invoca în contestația la executare apărări de fond împotriva titlului executoriu, dacă legea nu prevede în acest scop o altă cale de atac.”

Textele constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 399 din Codul de procedură civilă au mai fost supuse controlului de constituționalitate în repetate rânduri. Astfel, prin Decizia nr. 984 din 6 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 4 decembrie 2007, în care criticile vizau aceleași aspecte ca și în cauza de

față, Curtea a reținut, în esență, „că procedura contestației la executare este destinată să înlăture neregularitățile comise cu prilejul urmăririi silite sau să expliciteze titlul executoriu ce urmează a fi valorificat. În cadrul soluționării contestației, instanța nu poate examina împrejurări care vizează fondul cauzei și care sunt de natură să repună în discuție hotărâri care emană de la organe cu activitate jurisdicțională în fața cărora au avut loc dezbateri contradictorii, părțile având posibilitatea, cu acel prilej, de a invoca apărările de fond necesare. O soluție contrară sub acest aspect ar nesocoti principiul autorității de lucru judecat, ceea ce este inadmisibil.

De altfel, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, stabilirea competenței instanțelor și a procedurii de judecată constituie atributul exclusiv al legiuitorului, acesta fiind ținut desigur ca în procesul de legiferare să se circumscrie cadrulul constituțional. Or, Curtea constată că reglementarea dedusă controlului satisface exigența impusă de norma constituțională, fiind în deplină concordanță cu prevederile art. 21 și 53 din Legea fundamentală”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 399 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de PFA Gheorghe Samoilă în Dosarul nr. 20.091/299/2008 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 noiembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof.univ.dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.532

din 17 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 322 alin. 1, art. 323 alin. 1 și art. 325 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 322 alin. 1, art. 323 alin. 1 și art. 325 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Gheorghe Ghiurău și

Lia Ghiurău în Dosarul nr. 155/35/C/2009 al Curții de Apel Oradea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 155/35/C/2009, **Curtea de Apel Oradea — Secția**

comercială și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 322 alin. 1, art. 323 alin. 1 și art. 325 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Gheorghe Ghiurău și Lia Ghiurău.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile de lege criticate contravin art. 21 din Constituție, deoarece permit respingerea ca inadmisibilă a unei cereri de revizuire îndreptate greșit la o altă instanță decât cea competentă potrivit legii.

Curtea de Apel Oradea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal consideră că excepția este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. 322 alin. 1, art. 323 alin. 1 și art. 325 din Codul de procedură civilă, texte ce au următoarea redactare:

— Art. 322 alin. 1: *„Revizuirea unei hotărâri rămase definitivă în instanța de apel sau prin neapelare, precum și a unei hotărâri dată de o instanță de recurs atunci când evocă fondul, se poate cere în următoarele cazuri: [...]”;*

— Art. 323 alin. 1: *„Cererea de revizuire se îndreaptă la instanța care a dat hotărârea rămasă definitivă și a cărei revizuire se cere.”;*

— Art. 325: *„Instanța poate suspenda executarea hotărârii a cărei revizuire se cere, sub condiția dării unei cauțiuni. Dispozițiile art. 403 alin. 3 și 4 se aplică în mod corespunzător.”*

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 322 alin. 1, art. 323 alin. 1 și art. 325 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Gheorghe Ghiurău și Lia Ghiurău în Dosarul nr. 155/35/C/2009 al Curții de Apel Oradea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 noiembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof.univ.dr. **IOAN VIDA**

Textul constituțional invocat de autorii excepției de neconstituționalitate este cel al art. 21 privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția, Curtea reține următoarele:

Asupra constituționalității art. 322 din Codul de procedură civilă, în raport cu dispozițiile constituționale privind liberul acces la justiție, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 122 din 19 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 298 din 16 aprilie 2008, statuând că acest text de lege reprezintă o normă de procedură pe care legiuitorul este abilitat să o instituie în temeiul art. 126 alin. (2) din Constituție, cu condiția ca aceasta să nu contravină principiilor consacrate de Legea fundamentală.

Curtea a mai reținut că atât accesul la justiție, cât și folosirea căilor de atac se exercită în formele și condițiile procedurale instituite prin lege.

În ce privește art. 323 din Codul de procedură civilă, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 235 din 9 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 11 aprilie 2006, și Decizia nr. 1.390 din 16 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 15 ianuarie 2009, statuând că „pe calea revizuirii nu se realizează un control judiciar propriu-zis, iar faptul că aceeași instanță care a pronunțat hotărârea judecă și cererea de revizuire nu este de natură să influențeze aprecierea judecătorilor”. Aceasta, deoarece „aspectele analizate pe calea revizuirii sunt diferite de cele examinate în fond, fiind necunoscute la acea dată”.

Considerentele și soluțiile deciziilor menționate sunt valabile și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții.

Referitor la prevederile art. 325 din Codul de procedură civilă, Curtea constată că nici acest text de lege nu contravine principiului constituțional al accesului liber la justiție. Potrivit acestui text, instanța poate suspenda executarea hotărârii a cărei revizuire se cere, sub condiția dării unei cauțiuni; în acest caz fiind aplicabile prevederile art. 403 alin. 3 și 4 din același cod. Normele în cauză instituie obligația instanței de a proceda la ascultarea părților, prilej cu care urmează să stabilească existența unor motive temeinice de natură să impună și să justifice suspendarea; de asemenea, încheierea de suspendare este supusă căii de atac a recursului, care permite părții nemulțumite de soluția adoptată prin încheiere să obțină îndreptarea acesteia; în sfârșit, în ipoteza unor cazuri urgente, președintele instanței poate dispune suspendarea provizorie a executării pe cale de ordonanță președințială până la soluționarea de către instanță a cererii de suspendare.

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.534

din 17 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 581 și art. 582 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 581 și art. 582 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Parohia Ortodoxă Pomi în Dosarul nr. 1.674/83/2009 al Tribunalului Satu Mare — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.674/83/2009, **Tribunalul Satu Mare — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 581 și art. 582 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Parohia Ortodoxă Pomi.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale atacate contravin prevederilor art. 21 din Constituție, deoarece instituie o procedură cu termene scurte de judecată și cu posibilitatea de a nu se cita părțile, ceea ce este de natură să restrângă exercitarea dreptului la apărare și să conducă la un proces neechitabil.

Tribunalul Satu Mare — Secția civilă consideră excepția neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. 581 și art. 582 din Codul de procedură civilă, având următoarea redactare:

— Art. 581: „*Instanța va putea să ordone măsuri vremelnice în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.*”

Cererea de ordonanță președințială se va introduce la instanța competentă să se pronunțe asupra fondului dreptului.

Ordonanța va putea fi dată și fără citarea părților și chiar atunci când există judecată asupra fondului. Judecata se face de urgență și cu precădere. Pronunțarea se poate amâna cu cel mult 24 de ore, iar motivarea ordonanței se face în cel mult 48 de ore de la pronunțare.

Ordonanța este vremelnică și executorie. Instanța va putea hotărî ca executarea să se facă fără somație sau fără trecerea unui termen.”;

— Art. 582: „*Ordonanța este supusă recursului în termen de 5 zile de la pronunțare, dacă s-a dat cu citarea părților, și de la comunicare, dacă s-a dat fără citarea lor.*”

Instanța de recurs poate suspenda executarea până la judecarea recursului, dar numai cu plata unei cauțiuni al cărei quantum se va stabili de către aceasta.

Recursul se judecă de urgență și cu precădere, cu citarea părților. Dispozițiile art. 581 alin. 3 referitoare la amânarea pronunțării și redactarea ordonanței sunt aplicabile. Împotriva executării ordonanței președințiale se poate face contestație.”

Textul constituțional invocat este cel al art. 21 privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția, Curtea reține că, prin numeroase decizii, s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 581 și 582 din Codul de procedură civilă. Astfel, spre exemplu, prin Decizia nr. 396 din 5 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.160 din 8 decembrie 2004, Decizia nr. 762 din 12 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 419 din 18 iunie 2009, și Decizia nr. 809 din 19 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 432 din 24 iunie 2009, respingând excepția de neconstituționalitate, Curtea a statuat că reglementările criticate instituie o procedură specială potrivit căreia instanța de judecată poate dispune, prin ordonanță președințială, luarea unor măsuri cu caracter vremelnic a căror urgență este justificată de necesitatea evitării prejudicierii unor drepturi sau interese legitime. Totodată, prin procedura de urgență instituită de art. 581 din Codul de procedură civilă nu se îngreșește dreptul oricărei persoane de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime și, implicit, dreptul la un proces echitabil. Dimpotrivă, prin această procedură se creează o posibilitate în plus pentru cel vătămat într-un drept legitim de a se adresa justiției, prin cerere de ordonanță președințială, și aceasta în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări. Totodată, posibilitatea atacării cu recurs

a ordonanței președințiale, ca și cea a contestării executării acesteia, prevăzută de art. 582 din Codul de procedură civilă, constituie un argument suplimentar în sensul deplinei respectări a dreptului la apărare.

Considerentele și soluțiile deciziilor menționate sunt valabile și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței în materie a Curții Constituționale.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 581 și art. 582 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Parohia Ortodoxă Pomi în Dosarul nr. 1.674/83/2009 al Tribunalului Satu Mare — Secția Civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 noiembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof.univ.dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Maria Bratu

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind reglementarea unor măsuri de protecție socială pentru anul 2010

Luându-se în considerare presiunile și riscurile determinate de evoluțiile economice interne și externe, necesitatea susținerii creșterii economice și a reducerii inflației, pentru anul 2009 s-a impus adoptarea de măsuri imediate care să asigure un climat de protecție socială bazat pe principiul contribuției și al solidarității în promovarea progresului social.

Ținând cont că acțiunile prevăzute în Pachetul de măsuri al Guvernului României pentru stimularea creșterii economice și protejarea intereselor economice ale populației trebuiau realizate cu celeritate, astfel încât să fie atinse dezideratele propuse, măsurile preconizate s-au adresat unui grup-țintă format din persoanele cele mai afectate de consecințele imediate ale crizei economice care sunt supuse riscului de a-și pierde locul de muncă.

Având în vedere cele de mai sus, s-a decis reducerea temporară a costurilor cu forța de muncă pentru a contracara efectele negative ale crizei economico-financiare asupra activității economice.

Ținând seama de efectele pozitive pe care această măsură le-a avut asupra companiilor care au fost forțate să își întrerupă temporar activitatea, de influența benefică asupra ratei șomajului în anul 2009, precum și de solicitările partenerilor sociali, pentru a da un semnal pozitiv angajatorilor de a opta pentru menținerea forței de muncă în condițiile în care efectele crizei economice sunt estimate a se prelungi și de a evita pierderea lucrătorilor calificați în anumite domenii cu potențial de dezvoltare/expansiune după reluarea creșterii economice,

întrucât aceste împrejurări vizează interesul public și constituie elementele unei situații extraordinare, ce nu suferă amânare, se impune adoptarea de măsuri imediate pentru reglementarea unor măsuri de protecție socială, aplicabile și pentru anul 2010, începând cu luna februarie.

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — (1) Începând cu luna februarie 2010, dar nu mai târziu de data de 31 decembrie 2010, pe perioada suspendării contractului individual de muncă din inițiativa angajatorului, în cazul întreruperii temporare a activității potrivit art. 52 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare, salariații ale căror contracte sunt astfel suspendate și care beneficiază de indemnizația de minimum 75% din salariul de bază corespunzător locului de muncă ocupat, prevăzută la art. 53 alin. (1) din Legea nr. 53/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și angajatorii, pentru salariații respectivi, sunt scutiți de plata contribuțiilor de

asigurări sociale datorate potrivit legii, dar nu pentru mai mult de 90 de zile. Indemnizațiile reprezintă drepturi aferente perioadei februarie — decembrie 2010, inclusiv.

(2) Indemnizațiile de care beneficiază salariații, de minimum 75% din salariul de bază corespunzător locului de muncă ocupat, plătite din fondul de salarii, pe durata întreruperii temporare a activității angajatorului, prevăzută la art. 53 alin. (1) din Legea nr. 53/2003, cu modificările și completările ulterioare, nu sunt incluse în veniturile salariale și nu sunt impozabile, în înțelesul impozitului pe venit prevăzută de Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

pentru o perioadă de cel mult 90 de zile, începând cu luna februarie 2010, dar nu mai târziu de data de 31 decembrie 2010. Indemnizațiile reprezintă drepturi aferente perioadei februarie — decembrie 2010, inclusiv.

(3) Perioada prevăzută la alin. (1), pentru care salariații ale căror contracte individuale de muncă sunt suspendate și angajatorii acestor salariați sunt scutiți de plata contribuțiilor de asigurări sociale datorate potrivit legii, constituie stagiul de cotizare fără plata contribuției.

(4) Măsurile prevăzute la alin. (1) — (3) se aplică în cazul în care contractul individual de muncă se suspendă în situațiile de întrerupere temporară, totală sau parțială, inclusiv de reducere temporară, a activității angajatorului, în special pentru motive economice, tehnologice, structurale sau similare.

(5) În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, prin noțiunea de *contribuții de asigurări sociale* se înțelege contribuția de asigurări sociale, contribuția de asigurări pentru șomaj, contribuția de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale, contribuția la fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale, contribuția pentru asigurări sociale de sănătate, inclusiv contribuția pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate, datorate, potrivit prevederilor legale, atât de salariații care beneficiază de indemnizația de minimum 75% din salariul de bază corespunzător locului de muncă ocupat, prevăzută la art. 53 alin. (1) din Legea nr. 53/2003, cu modificările și completările ulterioare, cât și de angajatorii acestora, pentru respectivii salariați.

(6) Pentru stabilirea și calculul indemnizației de șomaj prevăzute de Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare, precum și pentru stabilirea și calculul drepturilor prevăzute de Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, se utilizează salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, în vigoare în perioada prevăzută la alin. (1). În situația în care stagiul de cotizare

realizat potrivit alin. (3) este corespunzător unei fracțiuni de lună, se utilizează salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, în vigoare în perioada respectivă, corespunzător fracțiunii de lună.

(7) Prin derogare de la dispozițiile art. 34 alin. (11) lit. a) și ale art. 35 alin. (1) din Legea nr. 76/2002, cu modificările și completările ulterioare, perioada prevăzută la alin. (3), în care salariații realizează stagiul de cotizare fără plata contribuției, se ia în calcul la stabilirea perioadei de 24 de luni premergătoare datei înregistrării cererii pentru acordarea indemnizației de șomaj, prevăzută la art. 34 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 76/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și la realizarea stagiului minim de cotizare în sistemul asigurărilor pentru șomaj.

(8) Pentru stabilirea și calculul indemnizațiilor de asigurări sociale de sănătate prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările ulterioare, se utilizează salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, în vigoare în perioada prevăzută la alin. (1). În situația în care stagiul de cotizare realizat potrivit alin. (3) este corespunzător unei fracțiuni de lună, se utilizează salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, în vigoare în perioada respectivă, corespunzător fracțiunii de lună.

Art. 2. — Angajatorii au obligația să depună, la inspectoratul teritorial de muncă în raza căruia își au sediul, o declarație pe propria răspundere din care să reiasă că se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 52 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 53/2003, cu modificările și completările ulterioare, la momentul constatării de către aceștia a situațiilor respective.

Art. 3. — Conform competențelor legale, Inspekția Muncii și Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin instituțiile lor teritoriale subordonate, vor controla periodic angajatorii care beneficiază de măsurile de protecție socială prevăzute în prezenta ordonanță de urgență.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,
Mihai Constantin Șeitan
Ministrul sănătății,
Cseke Attila
Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 5 februarie 2010.
Nr. 4.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Cetățenie

Având în vedere obligația Comisiei pentru cetățenie de a respecta termenele legale pentru soluționarea cererilor în materie de cetățenie,

luând în considerare obligația pozitivă de a asigura caracterul efectiv, neiluzoriu al drepturilor conferite de lege, obligație instituită de Convenția Europeană a Drepturilor Omului,

ținând cont de necesitatea creării cât mai rapide a instrumentelor legale prin care Comisia pentru cetățenie să poată soluționa în termenul de 5 luni prevăzut expres în Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cererile de redobândire și acordare a cetățeniei române,

dată fiind necesitatea unei reorganizări administrativ-instituționale în scopul eficientizării activității Comisiei pentru cetățenie, ținând seama de importanța creării în termen cât mai scurt a unei instituții autonome, cu competențe depline în materie de cetățenie,

având în vedere iminența unor noi litigii în materia cetățeniei în cazul nerespectării termenelor legale prevăzute pentru soluționarea cererilor în materie de cetățenie,
în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Se înființează Autoritatea Națională pentru Cetățenie, denumită în continuare *Autoritate*, instituție publică de interes național, cu personalitate juridică, aflată în subordinea Ministerului Justiției.

(2) Sediul Autorității este în municipiul București, str. Petofi Șandor nr. 47, sectorul 1. Schimbarea sediului se poate realiza prin ordin al ministrului justiției.

Art. 2. — Autoritatea este finanțată integral de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Justiției.

Art. 3. — În cadrul Autorității funcționează Comisia pentru cetățenie, potrivit prevederilor Legii cetățeniei române nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL II

Scopul, funcțiile și atribuțiile principale ale Autorității

Art. 4. — Autoritatea asigură aplicarea procedurii legale de acordare, redobândire, renunțare și retragere a cetățeniei române.

Art. 5. — În realizarea scopului său fundamental, prevăzut la art. 4, Autoritatea are funcțiile și îndeplinește atribuțiile principale prevăzute de prezenta ordonanță de urgență și de alte reglementări în domeniu.

Art. 6. — Autoritatea are următoarele funcții principale:

a) îndeplinește prevederile legale cu privire la acordarea, redobândirea, renunțarea și retragerea cetățeniei române;

b) desfășoară, prin structurile de specialitate, activitate de consiliere cu privire la problemele în materie de cetățenie, precum și cu privire la drepturile și obligațiile ce decurg din calitatea de cetățean european, în condițiile regulamentului de organizare și funcționare stabilit prin ordin al ministrului justiției;

c) propune Ministerului Justiției și participă la elaborarea proiectelor de acte normative care vizează domeniul său de activitate.

Art. 7. — Autoritatea are, în desfășurarea activității, următoarele atribuții principale:

a) ține evidența cererilor de acordare, redobândire, renunțare și retragere a cetățeniei române, alcătuiind dosare pentru fiecare caz în parte;

b) asigură condițiile necesare pentru desfășurarea activității Comisiei pentru cetățenie;

c) asigură secretariatul Comisiei pentru cetățenie;

d) păstrează și organizează arhiva Comisiei pentru cetățenie;

e) întocmește proiectele de ordine ale președintelui Autorității privind acordarea, redobândirea, retragerea și renunțarea la cetățenia română, precum și proiectele de ordine de respingere a acestor cereri;

f) redactează certificatele de cetățenie și îndeplinește procedura de rectificarea acestora;

g) asigură solemnitatea depunerii jurământului de credință față de România și păstrează evidența persoanelor care au depus jurământul de credință;

h) colaborează cu autorități ale administrației publice centrale și cu instituții internaționale cu atribuții în domeniul cetățeniei, fiind abilitată să încheie protocoale de colaborare;

i) comunică, la cerere, autorităților administrației publice centrale datele referitoare la persoanele care au dobândit, au redobândit sau au pierdut cetățenia română, potrivit legii;

j) răspunde solicitărilor cu privire la problemele cu care a fost sesizată, dacă intră în sfera sa de competență;

k) informează cu caracter general publicul cu privire la drepturile cetățenilor români, inclusiv cele care decurg din calitatea de cetățean european;

l) asigură participarea personalului la programe de formare și perfecționare profesională, în limita bugetului aprobat;

m) realizează orice alte obiective corespunzătoare domeniului de activitate al Autorității, în limita bugetului aprobat și a planului de activități.

CAPITOLUL III Conducerea Autorității

Art. 8. — (1) Autoritatea este condusă de un președinte, cu rang de secretar de stat, ajutat de 2 vicepreședinți, cu rang de subsecretar de stat.

(2) Președintele și vicepreședinții Autorității sunt numiți și eliberați din funcție prin decizie a primului-ministru. Numirea se realizează pentru un mandat cu durata de 4 ani, cu posibilitatea reînnoirii o singură dată.

(3) Președintele este ordonator terțiar de credite.

Art. 9. — (1) Președintele conduce întreaga activitate a Autorității, pe care o reprezintă în relațiile cu autoritățile administrației publice, cu instituțiile publice centrale și locale, cu persoanele juridice și fizice române sau străine, precum și în justiție.

(2) În exercitarea atribuțiilor sale, președintele emite ordine, decizii și instrucțiuni, în condițiile legii.

(3) Președintele are dreptul de a delega atribuții, cu excepția celei de emitere a ordinului pentru acordarea, redobândirea, retragerea sau renunțarea la cetățenie, care nu poate fi delegată.

(4) În caz de imposibilitate de exercitare a funcției de către președinte, ordinul pentru acordarea, redobândirea, retragerea sau renunțarea la cetățenie va putea fi emis numai de ministrul justiției.

(5) Starea de imposibilitate a exercitării funcției se constată prin ordin al ministrului justiției, la sesizarea președintelui sau a unuia dintre vicepreședinții Autorității.

(6) Vicepreședinții conduc și răspund de activitatea structurilor pe care le coordonează.

(7) Vicepreședinții Autorității îndeplinesc atribuțiile președintelui în caz de imposibilitate temporară de exercitare a funcției de către acesta, cu excepția cazului prevăzut la alin. (4).

Art. 10. — Calitatea de președinte sau de vicepreședinte al Autorității este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior, precum și a celor de instruire din cadrul instituțiilor de formare profesională.

CAPITOLUL IV Organizarea Autorității

Art. 11. — Organigrama și regulamentul de organizare și funcționare ale Autorității se stabilesc prin ordin al ministrului justiției, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 12. — (1) Autoritatea dispune de un aparat administrativ propriu, organizat la nivel de direcții, servicii, birouri și birouri teritoriale.

(2) Numărul maxim de posturi la nivelul Autorității pentru anul 2010 este de 126 și se va constitui în condițiile art. 19. După data de 1 ianuarie 2010, acest număr poate fi majorat sau diminuat, prin hotărâre a Guvernului, în funcție de necesitățile Autorității, prin reorganizarea acesteia.

(3) Personalul Autorității este format din personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor în condițiile Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, funcționari publici, funcționari publici cu statut special reglementat de Legea nr. 293/2004 privind Statutul funcționarilor publici cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor, republicată, personal din cadrul Ministerului Afacerilor Externe, personal din Ministerul Administrației și Internelor și personal contractual.

Art. 13. — Atribuțiile, sarcinile și răspunderile individuale ale personalului Autorității se stabilesc prin fișa postului, pe baza regulamentului de organizare și funcționare.

CAPITOLUL V Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 14. — Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 98 din 6 martie 2000, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **Articolul 10² se abrogă.**

2. **Articolul 11 va avea următorul cuprins:**

„Art. 11. — Aprobarea cererilor de acordare ori de redobândire a cetățeniei române se face prin ordin al președintelui Autorității Naționale pentru Cetățenie, pe baza propunerilor Comisiei pentru cetățenie.”

3. **Articolul 12 va avea următorul cuprins:**

„Art. 12. — Cererea de acordare sau, după caz, de redobândire a cetățeniei române se formulează în limba română, se adresează Comisiei pentru cetățenie și se depune personal sau, în cazuri temeinic justificate, prin mandat cu procură specială și autentică la sediul Autorității Naționale pentru Cetățenie, fiind însoțită de acte care dovedesc îndeplinirea condițiilor prevăzute de prezenta lege.

Cererile de redobândire sau de acordare a cetățeniei române întemeiate pe dispozițiile art. 10 alin. 1 și art. 10¹ pot fi depuse și la misiunile diplomatice sau la oficiile consulare ale României. În cazul în care cererile au fost depuse la misiunile diplomatice sau la oficiile consulare ale României, acestea vor fi trimise de îndată Comisiei pentru cetățenie din cadrul Autorității Naționale pentru Cetățenie.”

4. **Articolul 13 va avea următorul cuprins:**

„Art. 13. — Comisia pentru cetățenie, denumită în continuare *Comisia*, entitate fără personalitate juridică din cadrul Autorității Naționale pentru Cetățenie, verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru acordarea, redobândirea, retragerea sau renunțarea la cetățenia română.

Comisia are un secretariat tehnic constituit în cadrul Autorității Naționale pentru Cetățenie.

Membrii Comisiei și președintele acesteia se numesc prin ordin al ministrului justiției, pentru un mandat de 2 ani, și pot fi revocați pe toată durata mandatului prin ordin al ministrului justiției.

Comisia are activitate permanentă, este formată dintr-un președinte și din 20 de membri, personal din cadrul Autorității Naționale pentru Cetățenie. Lucrările Comisiei nu sunt publice, se desfășoară în prezența a cel puțin 5 membri și sunt prezidate de președinte, iar în lipsa acestuia, de către un membru desemnat de acesta.

Îndeplinirea sau, după caz, neîndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru acordarea ori redobândirea cetățeniei române se constată printr-un raport motivat, care se adoptă de

Comisie cu votul majorității celor prezenți. În caz de paritate, votul președintelui Comisiei sau al înlocuitorului acestuia este decisiv.”

5. **La articolul 16, alineatul 1 va avea următorul cuprins:**

„Art. 16. — În cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile cerute de lege pentru acordarea ori redobândirea cetățeniei, precum și în cazul nepromovării interviului prevăzut la art. 14 alin. 6 ori al neprezentării, în mod nejustificat, la susținerea acestuia, Comisia, printr-un raport motivat, propune președintelui Autorității Naționale pentru Cetățenie respingerea cererii.”

6. **La articolul 17, alineatul 2 va avea următorul cuprins:**

„Raportul, însoțit de cererea de acordare ori de redobândire a cetățeniei, va fi înaintat președintelui Autorității Naționale pentru Cetățenie.”

7. **La articolul 18, alineatele 1, 2 și 3 vor avea următorul cuprins:**

„Art. 18. — Președintele Autorității Naționale pentru Cetățenie, constatând îndeplinite condițiile prevăzute de prezenta lege, emite ordinul de acordare sau de redobândire a cetățeniei române, după caz. Ordinul de acordare sau de redobândire a cetățeniei române se comunică solicitantului, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, de îndată, de la data emiterii ordinului.

În cazul în care constată neîndeplinirea condițiilor prevăzute de lege, președintele Autorității Naționale pentru Cetățenie respinge, prin ordin, cererea de acordare sau de redobândire a cetățeniei.

Ordinul președintelui Autorității Naționale pentru Cetățenie de acordare sau de redobândire a cetățeniei române, respectiv ordinul de respingere a cererii de acordare sau de redobândire a cetățeniei române se comunică, de îndată, solicitantului, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.”

8. **La articolul 19, alineatele 2, 3 și 4 vor avea următorul cuprins:**

„În termen de 3 luni de la data comunicării ordinului președintelui Autorității Naționale pentru Cetățenie de acordare sau redobândire a cetățeniei române, persoanele cărora li s-a acordat sau care au redobândit cetățenia română vor depune jurământul de credință față de România.

Jurământul de credință se depune în ședință solemnă în fața ministrului justiției și a președintelui Autorității Naționale pentru Cetățenie sau a unuia dintre cei 2 vicepreședinți ai autorității delegați în acest sens și are următorul conținut:

«Jur să fiu devotat patriei și poporului român, să apăr drepturile și interesele naționale, să respect Constituția și legile României.»

După depunerea jurământului, Comisia eliberează certificatul de cetățenie română, care va fi întocmit în două exemplare, semnate de președintele Autorității Naționale pentru Cetățenie, dintre care un exemplar va fi înmănat titularului. Ambele exemplare ale certificatului conțin elemente de siguranță și au aplicate fotografiile ale titularului.”

9. **La articolul 20, alineatele 2, 3 și 4 vor avea următorul cuprins:**

„Constatarea încetării efectelor ordinului de acordare sau de redobândire a cetățeniei române față de persoanele care nu au depus jurământul în condițiile legii se face de către președintele Autorității Naționale pentru Cetățenie, la sesizarea direcției de specialitate din cadrul autorității, sau, după caz, de șeful misiunii diplomatice ori al oficiului consular.

Persoana care decedează înaintea depunerii jurământului de credință față de România este recunoscută ca fiind cetățean român, la cererea succesorilor săi legali, de la data emiterii ordinului președintelui Autorității Naționale pentru Cetățenie de acordare sau de redobândire a cetățeniei române, urmând a fi eliberat certificatul de cetățenie de către Comisie. Cererea poate

fi depusă în termen de un an de la data decesului titularului cererii de acordare sau de redobândire a cetățeniei române.

Persoana care nu poate depune jurământul de credință față de România din cauza unui handicap permanent sau a unei boli cronice obține cetățenia română de la data emiterii ordinului președintelui Autorității Naționale pentru Cetățenie de acordare sau, după caz, de redobândire a cetățeniei române, pe baza cererii și a înscrisurilor medicale, transmise în acest sens, personal sau prin reprezentantul legal ori convențional cu mandat special, până la data finalizării procedurii de acordare sau, după caz, de redobândire a cetățeniei. Cererea adresată Comisiei privind eliberarea certificatului de cetățenie poate fi formulată în termen de un an de la data luării la cunoștință a termenului de depunere a jurământului de credință. Nedepunerea cererii în termenul de un an atrage încetarea efectelor ordinului președintelui Autorității Naționale pentru Cetățenie de acordare sau de redobândire a cetățeniei române.”

10. La articolul 30, alineatele 4, 5 și 8 vor avea următorul cuprins:

„Președintele Autorității Naționale pentru Cetățenie dispune, prin ordin, aprobarea sau, după caz, respingerea cererii de renunțare la cetățenia română, pe baza raportului Comisiei, prin care aceasta constată îndeplinirea sau neîndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 26.

Ordinul președintelui Autorității Naționale pentru Cetățenie de aprobare sau, după caz, de respingere a cererii de renunțare la cetățenia română se comunică solicitantului, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

.....
Dovada renunțării la cetățenia română se face cu adeverință eliberată de secretariatul Comisiei, pentru persoanele cu domiciliul în România, ori de misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României, pentru persoanele cu domiciliul sau reședința în străinătate, în baza ordinului președintelui Autorității Naționale pentru Cetățenie.”

11. La articolul 31, alineatele 4, 5, 6 și 8 vor avea următorul cuprins:

„În cazul în care constată îndeplinirea sau, după caz, neîndeplinirea condițiilor legale de retragere a cetățeniei române, Comisia va propune președintelui Autorității Naționale pentru Cetățenie, printr-un raport motivat, aprobarea retragerii cetățeniei române sau, după caz, respingerea sesizării.

Președintele Autorității Naționale pentru Cetățenie, constatând îndeplinite condițiile prevăzute de lege, emite ordinul de retragere a cetățeniei române, respectiv de respingere a sesizării de retragere a cetățeniei, în cazul în care constată neîndeplinirea condițiilor prevăzute de lege.

Ordinul președintelui Autorității Naționale pentru Cetățenie de admitere sau de respingere a sesizării de retragere a cetățeniei se comunică persoanei în cauză, precum și persoanei care a făcut sesizarea, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

.....
Pierderea cetățeniei române prin retragere are loc la data emiterii ordinului președintelui Autorității Naționale pentru Cetățenie de aprobare a retragerii cetățeniei române.”

Art. 15. — Articolul II din Legea nr. 354/2009 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2009 pentru modificarea și completarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 781 din 16 noiembrie 2009, se modifică după cum urmează:

„Art. II. — Începând cu data de 1 ianuarie 2010, în vederea înregistrării cererilor de redobândire sau acordare a cetățeniei române, formulate în temeiul dispozițiilor art. 10¹ din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată, cu modificările și

completările ulterioare, se vor înființa birouri teritoriale în subordinea Autorității Naționale pentru Cetățenie.”

Art. 16. — În anul 2010, paza sediilor Autorității, a bunurilor și a valorilor aparținând acestora, supravegherea accesului și menținerea ordinii interioare necesare desfășurării normale a activității în aceste sedii se asigură, în mod gratuit, de către Jandarmeria Română, prin structurile sale specializate.

Art. 17. — Cererile de acordare, redobândire, renunțare sau retragere a cetățeniei române aflate în curs de soluționare la Direcția cetățenie din cadrul Ministerului Justiției se transferă Autorității, iar soluționarea acestora se va realiza potrivit procedurii prevăzute de Legea nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificată prin prezenta ordonanță de urgență.

Art. 18. — (1) Cheltuielile aferente personalului și posturilor preluate de Autoritate de la Ministerul Justiției vor fi alocate din bugetul Ministerului Justiției în bugetul Autorității.

(2) Pentru posturile preluate prin transfer potrivit art. 19 alin. (2), cheltuielile de personal aferente vor fi redistribuite pe bază de protocol încheiat între Ministerul Administrației și Internelor și, respectiv, Ministerul Afacerilor Externe cu Ministerul Justiției, din bugetul acestora în bugetul Ministerului Justiției, pentru Autoritate.

(3) Cheltuielile necesare pentru funcționarea Autorității, altele decât cele prevăzute la alin. (1) și (2), vor fi alocate din bugetul Ministerului Justiției, în limita sumei de 766 mii lei. Echipamentele informatice, mobilierul, aparatura birotică, precum și alte active vor fi transferate, prin protocol de predare-preluare, din gestiunea Ministerului Justiției în gestiunea Autorității.

(4) Cheltuielile care depășesc sumele alocate potrivit alin. (1)—(3) se vor asigura prin redistribuirea din bugetele altor ordonatori de credite bugetare sau din Fondul de rezervă bugetară, prin hotărâre a Guvernului.

(5) Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice ca, la propunerea ordonatorilor principali de credite bugetare, inclusiv pe baza protoalelor prevăzute la alin. (2), să introducă modificările corespunzătoare în volumul și în structura bugetelor acestora.

Art. 19. — (1) Prin reorganizarea Ministerului Justiției și constituirea Autorității, personalul încadrat la Direcția cetățenie din Ministerul Justiției, precum și posturile aferente acestuia vor fi preluate de Autoritate.

(2) Posturile rămase vacante în urma aplicării alin. (1) pot fi ocupate, prin transfer, de personal din cadrul Ministerului Justiției, Ministerului Administrației și Internelor și al Ministerului Afacerilor Externe, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(3) După aplicarea alin. (1) și (2), Ministerul Justiției va organiza concurs, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, pentru ocuparea posturilor rămase vacante pentru anul 2010.

(4) Până la operaționalizarea Autorității, procedura de acordare, redobândire, retragere sau renunțare la cetățenie, precum și orice alte aspecte care decurg din funcționarea Autorității vor fi asigurate prin Direcția cetățenie și, după caz, prin alte direcții de specialitate ale Ministerului Justiției.

(5) În mod excepțional, atunci când nu sunt ocupate potrivit alin. (1)—(3), posturile din cadrul Autorității pot fi ocupate și prin detașare de personal din cadrul Ministerului Justiției, Ministerului Administrației și Internelor și al Ministerului Afacerilor Externe.

Art. 20. — Guvernul va asigura, pe parcursul anului 2010, un nou sediu care să permită desfășurarea activității Autorității, odată cu extinderea personalului potrivit art. 12 alin. (2).

Art. 21. — Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 98 din 6 martie 2000, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu

modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul justiției,

Cătălin Marian Predoiu

Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,

Mihai Constantin Șeitan

Ministrul afacerilor externe,

Teodor Baconschi

Ministrul administrației și internelor,

Vasile Blaga

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 5 februarie 2010.

Nr. 5.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ
ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR
Nr. 4 din 2 februarie 2010

MINISTERUL AGRICULTURII
ȘI DEZVOLTĂRII RURALE
Nr. 32 din 9 februarie 2010

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR
Nr. 29 din 4 februarie 2010

MINISTERUL MEDIULUI ȘI PĂDURILOR
Nr. 130 din 10 februarie 2010

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR
Nr. 7.403 din 4 februarie 2010

MINISTERUL TRANSPORTURILOR
ȘI INFRASTRUCTURII
Nr. 91 din 8 februarie 2010

ORDIN

pentru modificarea anexei la Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, al ministrului administrației și internelor, al ministrului mediului și gospodăririi apelor, al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului și al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 30/366/337/1.511/577/2004 pentru aprobarea posturilor de inspecție la frontieră stabilite pentru importul, exportul și tranzitul tipurilor de mărfuri supuse controalelor veterinare și pentru siguranța alimentelor

Văzând Referatul de aprobare nr. 47 din 13 ianuarie 2010, întocmit de Direcția coordonare a punctelor de inspecție la frontieră și Direcția generală siguranța alimentelor din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, având în vedere prevederile art. 10 lit. b) și ale art. 40 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de prevederile art. 20 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României, aprobată cu modificări prin Legea nr. 243/2002, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 83/2003 privind aprobarea posturilor de inspecție la frontieră organizate în punctele de trecere a frontierei stabilite pentru importul, exportul și tranzitul tipurilor de mărfuri supuse controalelor sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor, precum și condițiile de aprobare a posturilor de inspecție la frontieră responsabile pentru controalele sanitare veterinare ale animalelor vii provenite din țări terțe și pentru controalele sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor ale produselor alimentare și hranei pentru animale provenite din țări terțe, aprobată cu modificări prin Legea nr. 524/2003, cu modificările ulterioare,

în baza prevederilor art. 3 alin. (3) și ale art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.415/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, ținând cont de prevederile art. 2 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2009 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale,

în temeiul prevederilor art. 5 pct. II.2 din Hotărârea Guvernului nr. 1.635/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și Pădurilor,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 25/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 5 alin. (3) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 110/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale a Vămirilor,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 76/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările ulterioare,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, ministrul agriculturii și dezvoltării rurale, ministrul administrației și internelor, ministrul mediului și pădurilor, vicepreședintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală și ministrul transporturilor și infrastructurii emit următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, al ministrului administrației și internelor, al ministrului mediului și gospodăririi apelor, al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului și al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 30/366/337/1.511/577/2004 pentru aprobarea posturilor de inspecție la frontieră stabilite pentru importul, exportul și tranzitul

tipurilor de mărfuri supuse controalelor veterinare și pentru siguranța alimentelor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 906 din 6 octombrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare
și pentru Siguranța Alimentelor,

Marian Zlotea

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Mihail Dumitru

Ministrul administrației și internelor,

Vasile Blaga

Ministrul mediului și pădurilor,

László Borbély

p. Vicepreședintele Agenției Naționale
de Administrare Fiscală,

Viorel Comăniță

Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Radu Mircea Berceanu

ANEXĂ

LISTA

posturilor de inspecție la frontieră în care sunt organizate controale sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor și programul de lucru al acestora

Nr. crt.	Județul	Postul de inspecție la frontieră Denumire/Sediu/Adresă	Puncte de lucru	Tipul	Mărfuri aprobate pentru import și tranzit intrare/ieșire	Mărfuri aprobate pentru export și tranzit ieșire	Mărfuri aprobate pentru import, intrare, tranzit și export	Mărfuri aprobate pentru intrare și import în condiții speciale	Program de lucru
1.	CONSTANȚA	CONSTANȚA NORD Incinta Port Dana 52—53	Constanța Nord	P	POA, FJ	—	PAONA	PAONA	Zilnic 7,00—23,00
			Midia**	P	—	O	—	—	La solicitare
2.	CONSTANȚA	CONSTANȚA SUD Sud Agigea, Incintă Port, Poarta nr. 10	Constanța Sud	P/ZL	POA, FJ	—	PAONA	PAONA	Zilnic 7,00—23,00
3.	IAȘI	SCULENI Comuna Victoria cod 707584	Sculeni	R	POA, FJ	—	PAONA	PAONA	Permanent
			Cristești Gara CFR Cristești	F*	FJ	—	PAONA	—	La solicitare
4.	ILFOV	Aeroportul Internațional Henri Coandă BUCUREȘTI Șos. București— Ploiești Km 16,5 Otopeni	Aeroportul Internațional Henri Coandă București	AP	E, A POA, FJ	E, A	PAONA	PAONA	Permanent

Nr. crt.	Județul	Postul de inspecție la frontieră Denumire/Sediul/Adresă	Puncte de lucru	Tipul	Mărfuri aprobate pentru import și tranzit intrare/ieșire	Mărfuri aprobate pentru export și tranzit ieșire	Mărfuri aprobate pentru import, intrare, tranzit și export	Mărfuri aprobate pentru intrare și import în condiții speciale	Program de lucru
5.	SATU MARE	HALMEU Str. Titulescu nr. 1 Cod 447145	Halmeu	R	O, E, A POA, FJ	O, E, A	PAONA	PAONA	Permanent
			Halmeu	F*	FJ	—	PAONA	—	La solicitare
6.	SUCEAVA	SIRET Cod 725500	Siret	R	POA, FJ	—	PAONA	PAONA	Permanent
			Vicșani — (Dornești)	F*	FJ	—	PAONA	—	La solicitare
7.	TIMIȘ	MORAVIȚA Comuna Moravița cod 307280	Moravița	R	O, E, A, POA, FJ	O, E, A	PAONA	PAONA	Permanent
			Stamora	F*	FJ	—	PAONA	—	La solicitare
			Porțile de Fier I	P	FJ	POA, FJ	PAONA	—	La solicitare
8.	VASLUI	ALBIȚA Sat Albița Comuna Drânceni, Cod 737221	Albița	R	O, E, A, POA, FJ	O, E, A	PAONA	PAONA	Permanent
9.	GALAȚI	GALAȚI Vama Galați Rutier/Feroviar/Port	Galați rutier/ feroviar/port	R/F*/P	—	—	PAONA	—	Permanent
10.	BOTOȘANI	Rădăuți Prut Vama Rădăuți Prut Rutier	Rădăuți Prut rutier	R	—	—	PAONA	—	Permanent

NOTĂ:

Zona Liberă Giurgiu — numai la solicitarea autorității vamale, pentru punerea în liberă circulație a produselor alimentare de origine nonanimală importate din țări terțe, inspectorul din cadrul compartimentului Siguranța alimentelor al Direcției Sanitar-Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor Giurgiu aplică legislația specifică în vigoare.

LEGENDĂ:

R = rutier;

P = port;

AP = aeroport;

F = feroviar;

ZL = zonă liberă;

O = animale vii — ungulate;

E = animale vii — ecvidee înregistrate;

A = animale vii — altele (câini, pisici, dihori domestici), nevertebrate (cu excepția albinelor și crustaceelor), pești tropicali ornamentali, amfibieni, reptile, păsări — toate speciile (cu excepția păsărilor de curte care fac obiectul directivelor 90/539/CEE și 92/65/CEE ale Consiliului), mamifere (rozătoare și iepuri domestici), animale de circ și animale vii, părți și produse CITES [conform Convenției de la Washington din 3 martie 1973 (CITES) și Regulamentului (CE) nr. 338/97 referitor la protecția speciilor faunei și florei sălbatice prin controlul comerțului cu acestea];

FJ = furaje;

POA = produse de origine animală (inclusiv material seminal, ovule, embrioni și produse CITES);

PAONA = produse alimentare de origine nonanimală.

* = Execută controalele la solicitarea prealabilă a șefului stației C.F.R.

** = Numai pentru export și tranzit ieșire animale vii: ungulate — O.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 440791